

[Finansministeren.]

lige Forandringer uden en langvarig og indgaaende Drøftelse mellem Administrationen og Erhvervene, og han henholdt sig dør til Udtalelser, der var fremkommet fra min Side. Jeg vilde ikke have dristet mig til at gaa ind paa den Forskydning, der her er foreslaaet, hvis Forholdet ikke havde været det, at der ved denne Forskydning ikke blev rørt ved Grænserne for Cigarbeskatningen. Det er særlig disse Grænser, der er ømtaale, og det var særlig dem, der var Genstand for Tobakskommissionens Forhandlinger. Derfor vilde jeg have været meget betænkelig ved at gaa ind paa f. Eks. en stærkt detailleret Deling af Cigar-klasserne uden en saadan mere indgaaende Forhandling; her blev imidlertid Cigar-klasserne staaende.

Dette har ogsaa været en af Grundene til, at jeg har ment, at man ikke, saaledes som det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har foreslaaet, skulde indskyde en ny Klasse i Cigarbeskatningen. Jeg har ment, at naar Grænserne blev staaende, naar man ikke gik til det, som Erhvervene altid har frygtet, nemlig en Indsnævring og for stærk Specialisering af Klasserne, saa kunde jeg nøjes med den Forhandling, jeg har ført med Repræsentanter for Erhvervene, de, der sidder i Tobaksappeludvalget, og som repræsenterer saavel Fabrikationen som Handelen og Tobaksarbejderne. (Dahlgaard: Jeg har ikke stillet et saadant Forslag!). Det ærede Medlem udtalte sig for, at der skulde være en mindre Nedsættelse for en vis Del af 2den Skatteklasse; jeg kan ikke forstaa det ærede Medlem anderledes.

Da Forholdet var det, at Skatteklasserne blev bestaaende, og at den Forandring, der foregik, kun var en Nedsættelse, hvilket var i Overensstemmelse med, hvad Cigarindustrien altid har ønsket, og da endvidere de Forandringer, der foregik med Hensyn til Cigarillos og Shagtobak, ligeledes gik ud paa at imødekomme Erhvervenes Ønske om en Udvidelse af Klasserne, har jeg ment, at jeg kunde nøjes med denne, ikke, som der blev sagt, 2 Dages Forhandling, men denne 3 Dages Forhandling, som i øvrigt var særdeles indgaaende, og som i høj Grad har sat sig Spor i det Ændringsforslag, jeg er fremkommet med overfor Udvalget. Der er her paa mangfoldige Punkter taget ikke uvæsentligt Hensyn til det, der er fremkommet fra Erhvervenes Side — at de vedkommende Erhvervsrepræsentanter endte med at sige, at de ikke vilde have noget Ansvar for det hele og vilde protestere mod det hele, fordi Forøgelsen af Tobaksskatten

var for stor, er en anden Side af Sagen, men der er ført en indgaaende og saglig Forhandling, hvorunder der overalt, hvor der fra de vedkommende Erhverv er fremsat tekniske Ønsker, er taget Hensyn til disse.

Man skal jo ellers ikke komme ind paa Forhandlingerne i Udvalget, men andre ærede Medlemmer har gjort det, og det er i høj Grad sket i den Betænkning, som er afgivet af det ærede Medlem Hr. Drachmann og hans Meningsfæller. Derfor maa jeg maaske minde om, hvad det var, der foregik i Udvalget.

Der fremkom Ændringsforslag fra tre Partiers Side; der fremkom Ændringsforslag fra Venstre, fra det radikale Venstre og fra de Konservative. Af disse Ændringsforslag var Venstres det mindst indgribende, hvorimod Forslagene fra det radikale Venstre og fra de Konservative var mere indgribende og navnlig mødtes i dette, at man ikke vilde give mig nogen Kompensationsafgift, som jeg for Kortheds Skyld kan kalde det, for Cigarillos og for Shagtobak; desuden gav Forslagene ikke det Provenu, jeg maatte ønske.

Resultatet af alt dette var, at jeg i mit Samraad med Udvalget afviste samtlige 3 Partiers Ændringsforslag, Venstres lige saavel som de Radikales og de Konservatives, og jeg afviste dem med den Begrundelse, at intet af disse Forslag forekom mig at vise Vej til Dannelsen af et Flertal og Opstilling af et Forslag, som jeg vilde være i Stand til at acceptere. For de Radikales og de Konservatives Vedkommende beroede dette væsentligt paa dette, at de ikke vilde give mig denne Kompensationsafgift paa Cigarillos og Shagtobakken. Derfor forekom det mig, at intet af de 3 stillede Forslag aabnede Vej til en Overenskomst i Udvalget, som kunde skabe et saadant Flertal, der gjorde det sikkert, at Lovforslaget kunde gennemføres her.

Men efter at jeg havde gjort dette, udtalte jeg, at jeg vilde sætte megen Pris paa fra Udvalgets Side at modtage Antydninger om, ad hvilke Veje man da mente at en Gennemførelse vilde kunne sikres, og jeg nævnte eksempelvis som en af Vejene, der maaske kunde tænkes, den allerede ved første Behandling antydede Vej, en Nedsættelse paa Cigarafgiften og en tilsvarende Forhøjelse paa Cigaretter.

Under den Forhandling, der da opstod — og mit Spørgsmaal var i lige Grad rettet til alle Partier —, tog det socialdemokratiske Partis Ordfører Ordet og antydede, at den Vej at foretage en klækkelig Nedsættelse af Cigarafgiften og til Gen-